

Ajatus, sana,

toteutus

Markku Jyväkorpi

AJATUS, SANA, TOTEUTUS

AJATUS, SANA, TOTEUTUS

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-87-1

JOHDANTO

Jokainen etsii vastausta ihmisyyden olemuksesta aavistaen kehon olevan vain osa tätä todellisuutta. Uskonnollisesti ihminen on keho, mieli ja henkiolento eli ihminen ei ole kehon ilmaisu vaan sielullinen minäolento, joka on tilapäisesti aineellisessa kehossa.

Kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneet tietoisien sattumanvaraisen kehosta irtautumisen. Tällöin ihminen huomaa olevansa minätajunnallinen, ajatteleva henkiolento kehon ulkopuolella, joka pystyy liikkumaan ajatuksen voimalla. Tämä kokemus muistetaan yksityiskohtaisesti koko elämä ja yleisesti menetetään kuolemanpelko. Osa ei haluaisi palata takaisin kehoonsa. Henkisessä kehitystapahtumassa tämä tulee tahdonalaiseksi tapahtumaksi ja nukahtaminenkin tulee tietoiseksi. Puhutaan tietoisuuden yhtäjaksoisuudesta.

Raamatussa kerrotaan profeetta Jeremiaan yhteydessä, että Jumala tunsikin hänet ennen kuin valmisti hänet äitinsä kohdussa. Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista".

Jeesus korosti jo 2000 v. sitten, että ihminen on Jumalan lapsi ja taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa. Taivastietoisuudessa on autuus, ilo ja rakkauden korkeat värähtelyt eli kokemuksellinen olotila todellisuutena, mitä ajattelu tai sanat eivät tavoita.

JOKAISEN ON MAHDOLLISTA KOKEA YKSISELITTEINEN LUOJA-, TAIVASKOKEMUS

Jeesus kuvasi vuorisaarnassa elämäntavan, mikä mahdollistaa jokaiselle Luojan tietoisien kokemisen ja kehotti tähän kokemukseen ensimmäiseksi. Luvaten, että näin kaikki muukin teille annetaan. Etsivä löytää, kolkuttavalle avataan.

Tällöin ihminen kokee Jeesuksen sanat rakkaudellisesta Isästä ja arvoituksellisen havainnon, että minä ja Isä olemme yhtä. Uskonnollisesti vain Itse voi kokea Itsen. Jeesus kuvasi ihmisen vaellusta kertomuksessa tuhlaajapojasta. Jossakin vaiheessa ihminen päättää hakeutua takaisin tietoiseen Luojayhteyteen eli tarvitaan ihmisen aktiivinen pyrkimys, minkä tuhlaajapoikakin toteutti.

USKONNOLLISESTI IHMISEN JA LUOJAN ERILLYYS LUODAAN OMILLA AJATUKSILLA

Henkissielullisesti ihminen on kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa, jolloin jokaisen elämä, tajunta ja ajattelu mahdollistuvat Luojan huomiosta, Tämän energiavirrasta ja näin ihminen on kaiken aikaa lähempänä Luoja kuin oma hengitys. Joogakirjallisuudessa on kuvattu selvänäköisesti näitä energiakanavia. Kehosta irtautumiskokemuksessa ihminen havaitsee, että keho on pelkkä kuori maallista elämää varten.

MAALLISEN ELÄMÄN TARKOITUS ON KOKEA TIETOINEN LUOJAYHTEYS

Ihmisyydessä on keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen, vain totuus on ajanmittaan kestävä. Jeesus puhui vertauskuvallisesti leivisköjen kartuttamisesta eli ihmisen pitäisi olla aktiivinen oman henkisen hyvän vuoksi eikä kuvitella, että Jeesus olisi ollut "syntipukki", joka näin sovitti ihmiskunnan synnit tehden jokaisen otolliseksi Jumalalle. Jeesus kuvasi vuorisaarnassa pelastumisen henkilökohtaisena elämäntapana.

Jokaisella onkin omat henkiset rappaudet kohottavana, toisen kokemus ei ole oma kokemus. Mieli vertaa kaikkea keskenään ja maallinen mieli voikin harhauttaa ihmistä suuntautumaan yksipuolisesti maallisiin mielipiteisiin ja tavoitteisiin. Uskonnollisesti maallisen elämän tarkoitus on kehittyä henkisesti ja pyrkiä tietoiseen Luojayhteyteen. Tässä tapahtumassa maallinen menestys on toissijaista.

LUOJAN VOI KOKEA VAIN NYKYHETKESSÄ

Elämä antaa hetkittäisiä mahdollisuuksia kuin kuvaannollisesti tiimalasin hiekka, mutta elämän antamat kultaiset tilaisuudet eivät välttämättä toistu. Ihmisellä on vain tämä nykyhetki, Luojankin voi kokea vain nykyhetkessä. Tämän vuoksi olisi keskeistä olla hetkessä läsnä olevana ja tietoisena. Mieli hiljenee, kun on nykyhetkessä.

Mieli tuo ajatuksia menneisyydestä tai tulevaisuudesta kuin liukuhihnalla. Mitä enemmän niitä ajattelee, niin sitä enemmän ne voimistuvat johtaen ihmistä hedelmättömään ajatuksien oravanpyörään. Näin ihmistä voi harmittaa jokin vanha kaltoinkohtelu, vaikka tekijä on voinut kuolla kymmeniä vuosia aikaisemmin.

ON VAIKEATA HAVAITA TAI KOKEA OMIEN EPÄILYJENSÄ TAI AJATUKSIENSA VASTAISTA

Mieleen valitut ajatukset muodostuvat suodattimeksi, mikä pyrkii hyväksymään vain entisten ajatusten kaltaisia mielipiteitä. Mielessä näköhavaintokin muuttuu ajatukseksi, mikä vasta havaitaan. Jokaisen onkin vaikeata havaita tai kokea omien epäilyjensä tai ajatuksiensa vastaista.

Esimerkiksi mieleen hyväksytty Luojan torjuva ajatus tulee samalla inhimilliseksi ansaksi. Mieli ja ajatus toteuttaa sokeasti mielipidettä käskysanana. Ihmisyyteen liittyy vapaa tahto, Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa.

JEESSUS KUVASI VUORISAARNASSA IHMISYYDEN
ELÄMÄNTAVAN, MIKÄ JOHTAA TIETOISEEN
LUOJAYHTEYTEEN

Jeesus kuvasi vuorisaarnassa ihmisyyden elämäntavan, missä pitäisi pyrkiä mielen puhtauteen ja hyvántahtoisuuteen, huolellisuuteen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa eli ihmisen pitäisi vaalia ja olla huolellinen kaikesta mitä mielessä tapahtuu. Luojaa tulisi rakastaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään eli tekemään toiselle, mitä vastaavassa tilanteessa haluaisi tehtävän itselleen sekä etsimään ensimmäiseksi tietoista Luojakokemusta. Jeesuksen elämäntapaohjeet ovat myös hyvántahtoisien, totuudellisen ja inhimillisen ihmisyyden tie. Henkiset mestarit kuvaavat saman elämäntavan vuosituhannesta toiseen. Jeesus painotti rukousta, Buddha meditaatiota ne ovat ovatkin yksi ja sama eli virittäydytään hetkeksi Luojan läsnäoloon.

LUTERILAINEN KANSANKIRKKO SUHTAUTUU HENKISIIN PYRKIMYKSIIN PÄINVASTOIN KUIN JEESSUS

Luterilainen kansankirkko suhtautuu nihkeästi seurakuntalaisen omiin henkisiin pyrkimyksiin ja kokemuksiin päinvastoin kuin Jeesus kehotti tekemään. Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut mystiikassa Kristuksen kokemiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Kirkollisesti pidetään itsestään selvyytenä, että Luoja kuulee kaikki ihmisen rukoukset. Luojalle kaikki informaatiokanavat ovat mahdollisia. Jos uskonosta poistetaan hengellisyys henkisinä kokemuksina, niin se samalla kuivatetaan kuoreksi. Ortodokseille on suurin onni ja autuus Kristuksen, Pyhän Hengen kokeminen ja ilmentyminen, mutta luterilaisen kansankirkon suhtautuminen on hyvin torjuva.

HENKISILLÄ MESTAREILLA ON HENKISESTÄ TIESTÄ SAMA KÄSITYS

Uskonto-opillisesti Jeesuksen ja Buddhan elämäntapaohjeet ovat hyvin yhteneväiset. Jeesuksen ohjeistuksessa tulee selkeästi esiin, että kysymys on hengellisyyteen pyrkivästä elämäntavasta. Esimerkiksi "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26)

Keho, ajatus ja mieli ovat minän työkaluja. Mieli pyrkii vertailemaan kaikkea keskenään ja pystyy eläytymään melkein mihinkä tahansa. Mieli toteuttaa ajatuksia käskysanoina. Ajatuksella ja mielellä ei ole omaa harkintakykyä. Minän tulisi ohjata ajatuksiaan ja mieltään kuin autonajoa. Omat ajatukset muodostavat suodattimen, minkä läpi elämää katsotaan ja jokainen näkeekin elämän mielikuviansa mukaisena.

HENKISESSÄ KEHITYSTAPAHTUMASSA PAINOPISTE SIIRTYY KEHOSTA JA EGOSTA KOHTI LUOJAYHTEYTTÄ

Ego, personallinen minä muodostuu mielen ajatuksista ja kokemuksista pyrkien suuntautumaan luonnostaan maallisiin pyrkimyksiin. Henkinen mestari näkee jokaisen taustalla sisäisen Itsen jumalallisen valon odottamassa tulemistä esiin egon ajatuksien kuoren läpi. Tätä edesauttaa henkinen kehitystapahtuma. Kaikki henkiset mestarit painottavat mielen puhtautta ja hyväntahtoisuutta. Jeesus jo 2000v. sitten painotti tarkkaavaisuutta ja hyväntahtoisuutta ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa.

JOKAINEN NÄKEE ELÄMÄN AJATUKSIENSA MUKAISENA

Jokainen näkee elämän omien ajatuksiensa värittämänä, omien mielikuviansa mukaisena. Jos ei rakasta itseään, niin ei pysty rakastamaan muitakaan. On keskeistä huomata, että ihminen on Luojansa luomus, Tämän ilmentymä. Jos vähättelee ja halveksii itseään tai muita, niin tavallaan vähättelee Luoja ja estää korkeamman minän ilmenemistä. Maallisessa elämässä ihminen on keskellä vastakkaisia voimia. Katse pitäisi kääntää hyväntahtoisuuteen eikä takertua kielteisyyteen, mikä pyrkii ajan mittaan samentamaan mieltä.

Jos ihminen täyttää mielensä kielteisyydellä, niin on vaikeata olla myötätuntoinen ja rakkaudellinen. Jos ei ole myötätuntoisuutta, niin toisten hyväksikäyttö ja elämän tuhoaminen alkaa saada mielessä jalansijaa. Kun ihminen valitsee mielensä sisällöksi "paholaisen" työkaluja, kuten kielteisyyttä, pahantahtoisuutta, vanhoja harmituksia, kaltoinkohtelua, syntejä, syyllisyyttä, itsensä vähättelyä, pelkoja, niin samalla mieli sulkee minän pimeään erillisyyttä korostavaan ajatuskuplaan. Ihanne olisi pitää Luoja jatkuvasti mielessään, niin silloin elämän "rikkaruohot" eivät takerru helposti henkiseksi painolastiksi. Jokainen hyötyy, kun oppii tarkastelemaan päivän tapahtumia kuin ulkopuolinen.

JOS VAIN AJATELLAAN JA PUHUTAAN, NIIN EI TAPAHDU MITÄÄN

Osa UT:n kirjoittajista ei ole koskaan nähnyt Jeesusta. Luukkaan evankeliumin alussa korostetaan, että tämä on kirjoitettu, mitä on kuullut muiden kertovan. Voimakastahtoisilla ihmisillä on suuri tarve pakottaa muita. Esimerkiksi Raamatusta löytyy hyvin erikoisia ohjeita, kuten kurittoman lapsen kivittämisestä. Jokaisen pitäisi olla sopusoinnussa sydämensä totuuden kanssa. Sekä maallisessa että henkisessä todellisuudessa on ajatus, sana ja toteutus tai kokemus. Jos vain ajatellaan ja puhutaan, niin ei tapahdu mitään. Tunne ja mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima etsien alitajunnasta ja ympäristöstä yhtymäkohtia. Rakkaus kutsuu Luojan läsnäoloa koettavaksi, ihminen voi kohota korkeaan tietoisuuteen rukouksessa ja meditaatiossa koska tahansa, virittäytymällä ikoniin tai kohottavaan taideteokseen, sulautumalla hengelliseen musiikkiin. Uskonnollinenkin rituaali voi olla vain maallinen mekaaninen tapahtuma tai siihen keskittymällä syvälinen henkinen kokemus.

JOKAISELLA ON PIILEVÄNÄ HENKISEN NÄKEMISEN KYKY, KOLMASSILMÄ

Ihminen on sekä maallisessa todellisuudessa että henkisessä rinnakkaistodellisuudessa. Kehosta irtautumiskokemuksessa ihminen minätajuntana havaitsee ja kokee tämän henkilökohtaisena todellisuutena. Jokaisella on piilevänä henkisen näkemisen kyky, kolmassilmä, mutta tämä jää piileväksi mahdollisuudeksi, jos tätä kykyä ei kehitetä. Jotta Luojan voi havaita ihmisen pitää kehittyä henkisesti. Luojaa ei nähdä aineellistuneena vaan koetaan henkisenä havaintona. Esimerkiksi uskonnollisessa tilaisuudessa toisella voi olla syvälinen henkinen kokemus ja toisella vieressä ei mitään vastaavaa.

Jeesus kuvasi vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka nämä henkiset kyvyt kehittyvät automaattisesti ja turvallisesti. Keskeisesti pitäisi pyrkiä hyväntahtoisuuteen, totuudellisuuteen, mielenpuhtauteen, rukoilemaan ja rakastamaan Luojaa yli kaiken, ei saisi takertua maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin. Jeesus painotti ajatuksien, tunteiden, sanojen ja tekojen puhtautta.

PAHANTAHTOINEN AJATUS SAA DEMONISEN MUODON

Luotu ajatus jää heijastumaan myös takaisin ajatteliiaan. Tämän vuoksi olisi keskeistä pyrkiä ajattelemaan hyvántahtoisia, kiitollisia, elämää auttavia ajatuksia. Pahantekijälle voi toivoa aina Kristuksen johdatusta. Pahantekeminen on myös tekijälle haitallista, vaikka tämä pitäisi käytöstään ja tottumuksiaan luonnollisina. Kielteinen ketju pitäisi katkaista, kun tapahtumaan kiinnitetään huomiota, niin siitä tullaan tietoiseksi. Kielteisyys estää molempia toteuttamasta itseään ihmisyyden tiellä.

LUOJA PITÄÄ KUTSUA OMAAN ELÄMÄÄN

Ihmisen pitäisi aktivoitua oman henkisen hyvän vuoksi, jos ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan. Ihmisyyteen liittyy vapaa tahto. Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa. Avataara Amma painottaa opetuksissaan, kun ihminen lähestyy Luoja yhdessä askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta. Mutta tarvitaan tämä ihmisen liikahdus. Esimerkiksi on eri asia ajatella ja puhua menemisestä uskonnolliseen tilaisuuteen kuin toteuttaa meneminen.

UT:ssa Jaakobin kirjeessä sanotaan seuraavaa. "Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskoa, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa?"

JOKAINEN PYRKII ONNELLISUUTEEN

Jokainen pyrkii onnellisuuteen ja sisäiseen rauhaan, olemaan tasapainossa sisäisen Itsensä kanssa. Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Henkinen voimavara on keskeinen elämän jaksamisessa. Kun ihminen on menettänyt hetkellisesti henkiset voimavaransa, niin kokee olevansa vetämätön, uupunut, monet tavallisesti kiinnostavat asiat menettävät kiinnostavuuden. Jokainen voi kokea tämän hetkellisesti sairauden, psyykkisen tai fyysisen uupumisen yhteydessä. On tärkeätä kiinnittää huomiota, missä yhteydessä henkisiä voimavaroja menetetään ja mistä niitä saa lisää.

Henkiseen voimavaraan vaikuttaa kohottavasti hyvä terveys ja hyvinvointi. Yleisesti kaikki mikä lisää elinvoimaa, praanaa sekä kohottaa värähtelyä, kuten ilo, onnellisuus, innostava musiikki, taideteos, meditaatio, rukous, henkinen innoittava tapahtuma, luonnossa liikkuminen, luonnon kauneuteen eläytyminen jne. Idän uskonnoissa painotetaan tässä yhteydessä erityisesti meditaatiota, mantraa ja uskonnollisia lauluja. Toisaalta todellinen tai kuviteltu pelko-, kauhumielikuva voi kuluttaa hetkessä henkiset voimavarat.

IHMINEN ITSE PÄÄTTÄÄ MITÄ ULKOISET OLOSUHTEET MERKITSEVÄT

Ihminen itse päättää, mitä ulkoiset olosuhteet merkitsevät. Sydämen kyllyydestä suukin puhuu eli onnellisuus luo olosuhteita. Ajatuksen takana on tunne, joka johdattelee ihmistä erilaisiin tilanteisiin.

Esimerkiksi kun ihminen on täynnä vihaa, niin on vaara joutua olosuhteisiin ja kokemuksiin, joita jälkeenpäin ei haluaisikaan kohdata. Rakkaus ja onnellisuus luovat päinvastaisia tilanteita.

IHMINEN EI OLE SOLUROBOTTI

Materialisti ajattelee, kun ihmisen soluissa tapahtuu proteiiniliikahdus, niin ihminen on tämän ilmentäjä eli ihminen olisikin "mekaaninen solukone", joka on syntynytkin sattumien oikkuina. Jos joku saisi tuhansia lottovoittoja peräkkäin, niin kukaan ei uskoisi sattumaan. Tämän ajattelun virheellisyys vielä korostuu, koska jokaisella on mahdollisuus lähteä Jeesuksen viitoittamalle totuuteen ja hyvántahtoisuuteen pyrkivälle ihmisyyden elämäntavalle ja tiedostaa näin yksiselitteinen Luojakokemus.

Minän tulisi ohjata mieltään ja ajatuksiaan kuin auton ajaja, minne ollaan menossa ja mikä on elämän tarkoitus. Jokaisen elämä etenee mieleen valittujen ajatusten johdattaman eli ihminen on ajatuksiensa kaltainen. Solut eivät päätä, mitä ajatuksia ihminen valitsee mieleensä.

MIELI PITÄISI KÄÄNTÄÄ SISÄÄNPÄIN LUOJAYHTEYTEEN

Jeesus opetti, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa eli taivaassa tietämättä tapahtumaa. Ihminen etsii Luojayhteyttä itsensä ulkopuolelta, vaikka ihmisellä tämä jo on, mutta Luojayhteydestä pitäisi tulla tietoiseksi.

Mieli on suuntautunut luonnostaan ulospäin aistitodellisuuteen. Minän pitää kääntää mielen huomio sisäänpäin, esimerkiksi rukouksessa tai meditaatiossa ja tulla näin tietoiseksi omasta Luojayhteydestä, sisäisestä Itsestä.

Omat ajatukset eristävät ihmisen Luojan tiedostamisesta. Tämän vuoksi kaikki henkiset mestarit painottavat mielen puhtautta ja hyvántahtoisuutta. Ihminen katsoo elämää ajatuskuplansa läpi ollen samalla taivaassa tietämättä tapahtumaa. Tietoista Luojayhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi tai Kristuskokemukseksi. Inhimillinen tragedia on olla helvetissä omassa ajatuskuplassaan ja samanaikaisesti taivaassa. Tämä inhimillinen näkökulma tulee hyvin esiin hypnoosissa. Ihmiselle annetaan suggestio olemisesta teräshäkissä. Tällöin teräs haistetaan ja koetaan ja siitä ei pääse pois, vaikka kuinka yrittää. Ihminen näkee samalla katsomossa toisen nauravan tapahtumalle.

VUORISAARNAN ELÄMÄNTAPA JOHTAA TIETOISEEN LUOJAYHTEYTEEN

Jos ihminen pyrkii hyväntahtoiseen, inhimilliseen ihmisyyteen arvostaen rehellisyyttä ja totuudellisuutta, pyrkien mielen hallintaan, auttamaan ihmisiä sekä elämää, olemaan tarkkaavainen ja hyväntahtoinen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa, niin ihminen toteuttaa mitä suuremmassa määrin Jeesuksen viitoittamaa vuorisaarnan elämäntapaa. Jeesuksen elämäntapaohjeet ovat Luojalta saatuja yleisinhimillisiä eli jokaiselle tarkoitettuja.

Jeesus painotti lisäksi rukousta ja kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään eli tekemään toiselle, mitä vastaavassa tilanteessa haluaisi tehtävän itselleen. Luoja koetaan rakkauden kokemuksessa. Joogassa korostetaan, että tietty elämäntapa johtaa Luoja-, taivaskokemukseen riippumatta ihmisen uskomuksista. Tällöin ihminen todentaa Jeesuksen sanat rakkaudellisesta Isästä sekä kuinka minä ja Isä olemme yhtä.

IHMISEN TOIMINNAN TAUSTALTA LÖYTYY AINA TUNNE

Ihmisen toiminnan taustalta löytyy aina tunne. Jokainen pyrkii kohottamaan vaistomaisesti omaa värähtelytasoa, mikä tapahtuu rakkauden, onnellisuuden ja ilon värähtelyissä. Tähän liittyy läheisesti kehon ja mielen tasapaino. Mielen levottomuus heijastuu stressinä aivojen kautta kehoon. Uskonnollisessa kehitystapahtumassa pyritään mielen rauhaan ja tasapainoon. Jokaisen tulisi olla tasapainossa myös Luojansa kanssa. Sanonta tunne itsesi tarkoittaa syvemässä merkityksessä sisäisen Itsen, Luojansa havaitsemista ja tiedostamista.

Pelko, viha, pahantahtoisuus ja kielteinen ajattelu vaikuttavat värähtelytasoa laskevasti. Ihminen pyrkii luonnostaan välttämään paikkoja ja tilanteita, missä on matalat värähtelyt. Pelon kokemuksessa ihminen voi jopa hetkeksi lamaantua. Mitä voimakkaampi pelkokokemus on, niin sitä huonommin ymmärrys toimii. Pelko liittyy läheisesti jonkin menettämiseen ja näin erityisesti kehoon ja egoon kytkeytyvään. Tähän liittyy läheisesti myös toisten mahdollisuus pelkohallintaan. Varovaisuus ja pelko ovat eri asioita.

Vaikka ihmiset arvostavat suuresti älyä ja johdonmukaista ajattelua, niin ne ovat kuitenkin vain minän työvälineitä ilman omaa harkintaa. Ihmisen tulisi itse harkita, käyttääkö niitä lähimmäisten ja elämän auttamiseksi vai päinvastoin. Hitlerin aikana Saksassa nähtiin, mihin jääkylmä äly ja järkeily voi johtaa.

LUOJAN JA IHMISEN ERILLISYYS ON USKONNOLLINEN HARHAUTUS

Raamatullisesti Hänessä, Kristuksessa, Jumalassa me elämme, olemme ja liikumme. Näin koko elämä on Luojan läsnäoloa. Luoja on lähempänä kuin oma hengitys, mutta omat epäilevät ja torjuvat ajatukset tekevät kokemisen estävän eristeen.

Inhimillisessä elämässä kaikki kehittyy tai taantuu. Mikään ei pysy paikallaan. Olisi tärkeätä kehittää inhimillistä herkkyyttä, kykyä havaita ja kokea. Tämä onnistuu parhaiten olemassa hetkessä läsnä oleva ja tietoinen. Näin elämän antamat henkisesti kohottavat mahdollisuudet eivät virtaa ohi huomaamatta.

Olisi hyvä keskittyä inhimillisiin tapahtumiin, kuten toisen hymyyn, keskittyä ja huomioida lähimmäinen, luoda kiitollisia hyvántahtoisia ajatuksia, sanoa rohkaisevia sanoja, huomata luonnon kauneus, keskittyä kirjan kohottaviin ajatuksiin, eläytyä kauniiseen musiikkiin, ikoniin, rukoilla ja meditoida jne.

HENKINEN KOKEMUS ON AINA ERILAINEN KUIN SEN KUVITELMA

Henkinen kokemus ei ole sattuma vaan erityinen armonosoitus ja rohkaisu henkiselle tielle. Keskittyessä mieli hiljenee ja ajatusvirta pysähtyy. Meditaatiossa ajatuksia tulee ja menee, mutta niitä ei saisi alkaa pohtia. Jos meditaatiossa ajattelee tai tekee kysymyksiä kokemus estyy. Ajatteleva tapahtuu aina maallisessa tietoisuustilassa keskeyttäen mahdollisen kokemuksen. Rukouksessa ja meditaatiossa on mahdollista kokea arvokas henkinen kokemus milloin tahansa. Tapahtumaa edesauttaa henkinen virittäytyminen, esimerkiksi kohottavan musiikin avulla.

Jeesus painotti, että Luoja pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti eli rakkaudellisesti, avoimesti ilman ennakkoehtoja tai odotuksia. Liittyen vapaaseen tahtoon Luoja pitää kutsua omaan elämään.

RAKKAUS JA PELKO OVAT TOISENSA POISSULKEVIA

Uskonnollinen ansa on puhua kostonhimoisesta, pelottavasta, ihmiskuntaan loukkaantuneesta Jumalasta, joka tekemällä ensin epätäydellisen ihmisen tuomitsee tämän rikkomuksista iankaikkiseen kadotukseen. Edelliseen liittyy erityinen henkinen lisävaara, kukaan ei pysty lähestymään pelottavaa ja vihamielistä Jumalaa.

Isä meidän rukouksessa painotetaan syntivelkamme anteeksiantoa niin kuin me annamme anteeksi meitä vastaan rikkoneille. Henkisissä kirjoissa tuodaan näkemys, että karman tarkoitus on oman kokemuksen kautta lisätä ymmärrystä ja auttaa ihmistä lähemmäksi Luojayhteyttä.

Jeesuskin puhui hyvästä paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Milarepan, Tiibetin suuren joogin menneisyys oli rikollisen musta, mutta hänestä tuli henkisen kehityksen avulla valaistunut mestari. VT:ssa Jumala ilmoitti profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvyudessa ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Apostoli Paavali jahtasi Jeesuksen seuraajia ja muuttamalla elämäntapaa koki Kristuskokemuksen.

Avataara Amma korostaa, että hyvät teot mitätöivät vanhoja pahojen tekojen vaikutuksia. Jumala ei ole kiinnostunut ihmisen menneisyydestä, synneistä, vaan henkisestä edistymisestä.

Kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" (WSOY, 2003) sivulla 93 Walsch välittää: "Jumala ei ole kiinnostunut hyvityksestä. Jumala on kiinnostunut siirtymisestä eteenpäin. Te olette evoluution polulla, ette tiellä helvettiin. Päämääränä on tiedostaminen, ei rangaistus."

MAALLISEEN ELÄMÄÄN LIITTYY ERILLISYYS, TAIVAASEEN YKSEYS

Maalliseen elämään liittyy erillisyys ja vastakkaiset voimat. Jokaisen ihmisen taustalla on korkeampi minä, Sielu Luojan rakkauden ruumiillistuman johdattamassa ihmistä Luojayhteyteen. Taivastietoisuudessa on ykseys. Avataara Amman mukaan kaikki tapahtuu Luojan Mielessä ollen Tämän tietoisuuden läpäisemää. Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Carl G. Jung toi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki tapahtuu ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa.

Jeesus syntyi ihmisestä ja kuoli ihmisenä. Jordan joen kastetapahtumaa kuvataan paikkana, missä Jeesus koki Luoja-, taivaskokemuksen eli Kristuskokemuksen. Jeesus

viitoitti elämäntavan, kuinka tämä on jokaiselle mahdollista. Kirkollisesti Jeesus on Jumalan ainoa poika, Jeesus itse korosti, että jokainen ihminen on Jumalan lapsi.

Raamatun mukaan ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkausolennoksi. Ilman rakkautta elämä muuttuu ulkokohtaiseksi, kuivaksi, ontoksi ja sisällyttömäksi eli rakkaus tekee elämään kauneuden, luovuuden sekä innostuksen ja loistokkuuden. Avataara Amma korostaa opetuksissaan, jos ihminen ajattelee Jumalaa muotona, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Tämän muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään. Rakkauden kokemuksessa on koska tahansa mahdollista kokea Luoja-, taivaskokemus.

Neale Walsch on kanavoinut useita kirjoja ihmisen ja Luojan suhteesta sekä kommunikointitavoista. Kirjoissa painotetaan, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä Luojayhteys pitäisi tiedostaa. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Jeesus kehotti jo 2000 v. sitten etsimään ja näin kokemaan ensimmäiseksi tietoinen Luojayhteys. On eri asia uskoa, että pellossa on aarre kuin etsiä tämä.

Rakkausolentona ihminen on kokeva olento, joka pyrkii rakkauden ja onnellisuuden kokemiseen ja ilmentämään omaa olemustaan elämän auttamista ja ykseyttä. Onnellisuus avaa mielen Luojan kokemiseen. Luoja on rakkauden, onnellisuuden, autuuden, luovuuden sekä tietoisuuden lähde. Ihmisellä onkin alitajuinen pyrkimys Luojayhteyteen. Tämä

Luojan etsiminen heijastuu usein kulkeutumisena harhapoluille eli ihminen etsii onnellisuuden lähdettä jostakin maallisesta korvikkeesta.

Luojayhteys löytyy vain kääntämällä mielen huomio sisäänpäin, esimerkiksi rukouksessa ja meditaatiossa. Jokainen Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen huomio voimistaa tätä yhteyttä sekä jää vaikuttamaan pysyvänä ja kohottavana voimana eli yksikään Luojaan kohdistunut ajatus ei mene hukkaan. Ihmisen mieli on kuvaannollisesti kuin nokeentunut lasi, jokainen Luojaan kohdistunut ajatus puhdistaa tätä. Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden tietoinen yksiselitteinen kokeminen.

Ihmisen taustalla on korkeampi minä, Sielu ollen Luojan muuntajana ihmisen ja Luojan välissä. Tämä on Luojan rakkauden ruumiillistumana pyrkien viestittämään valinnoissa rakkaudellisen vaihtoehdon, jotta ihminen toteuttaisi ajatuksissa, sanoissa ja teoissa aitoa minää, rakkaudellista viisautta. Ihmisyyteen liittyy myös maalaisjärki, ettei tee harkitsematonta, esimerkiksi liian suurena takauksena.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005) seuraavasti: Jokaisen sisällä on lähde, kysy

ja mene sisimpääsi, tutkistelee asioita sydämessäsi, sieltä löytyy vastaukset, ilo, rauha ja rakkaus. Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi. Jumalallinen virike palvelee ensin elämää, ennen pientä itseä. Olisi hyvä palvella elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä, edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä.

Jung käsittelee edellisessä kirjassaan tiedemiehenä Luojan (Kristus, sisäinen Itse) ilmenemistä, ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja Itse: "Jossakin oman olemuksensa ytimessä ihminen tavallisesti tietää minne hänen pitäisi mennä ja mitä tehdä, mutta joskus klovni, jota me sanomme minäksi, käyttäytyy niin häiritsevästi, että sisäinen ääni ei saa itseään kuuluviin".

Luoja, Kristus olisi hyvä pitää mahdollisimman usein mielessään. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Luojansa tai mestarinsa kanssa ja Hänelle. Tällöin olisi eduksi yrittää tuntea samalla Luojan läsnäolo. Luoja on aina lähellä ihmistä, eriste tulee omista ajatuksista. Jokaisella pitäisi olla johtoajatuksena kuinka ihmisyyteen kätkeytyvä aito minä, elämää auttava rakkaudellinen viisaus, korkeampi tajunta voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Jeesus painotti myös rukouksen tärkeyttä. "Isä meidän rukous" on myös meditaatiotapahtuma, jos keskittyy tapahtumaan ja on tämän jälkeen hetken hiljaa. Rukous ja meditaatio ovat uskonnollisesti yksi ja sama, virittäydytään hetkeksi Luojan läsnäoloon.

Ihminen saa Luojaltaan juuri niitä viestejä, näkyjä, kokemuksia, mitkä ovat siinä tilanteessa keskeisiä ja tärkeitä. Ihmisellä on henkisen näkemisen estävä verho, minkä Luoja ottaa halutessaan pois. Pyhittäjä Serafim Sarolaisen neuvo rukouksesta: "Rukouksessa sielu puhuu ja on äänessä, Pyhän Hengen tullessa sen on oltava aivan hiljaa kuullakseen ja ymmärtääkseen kaikki ikuisen elämän sanat, jotka Henki näkee hyväksi ilmoittaa."

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa I" sivulla 205 Neale Walsch kanavoi seuraavasti: "Tottelevaisuus ei ole luomista eikä voi siksi milloinkaan saada aikaan pelastumista". Jatkaen, että Sielun tehtävä on ilmaista halunsa, ei pakottaa siihen. Sielu viestittää rakkaudellisen vaihtoehdon mahdollistaen samalla rakkauden kokemisen ja näin korkeamman tietoisuuden.

Katutaiteilija on Tukholmassa kuvannut pelkoa. Neale Walsch painottaa kirjoissaan, ettei ole olemassa persoonallista paholaista, jonka kanssa voi neuvotella. Kysymys on vastavoimista, vasta paha ajatus tekee pahuuden.

Pelko on energiaa, tietyllä tavalla kutsu kokemukseen. Luonnonlakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista. Ihminen voi saada yllykkeitä, joiden alkuperää ei tiedä. Herkkä ihminen voi vaistota ympäristön ilmapiirin. Henkisissä kirjoissa painotetaan toistuvasti, ettei saisi pelätä.

Rakkaus ja pelko ovat toisensa poissulkevia. Mieleen mahtuu kerrallaan vain yksi ajatus. Ihmisen tulisi keskittyä Luojayhteyteen eikä vaihtaa tätä mielessä paholaisen työkaluihin, kuten kielteisyyteen, vanhoihin synteihin, syyllisyyteen, virheisiin, kaltoinkohteluun, kostamiseen,

*pahantahtoiseen ajatteluun jne. Kielteisyys samentaa mieltä
poistaen valoa ja iloa elämästä.*

Alkuräjähdyksessä Luojan energiasta muodostui aineellinen maailmankaikkeus. Tapahtuma on suuri mysteeri. Tiedemiesten tietokonemallissa alkutilanne on ollut hyvin pieni mahdollisesti sokeripalaa pienempi. Alkuräjähdyksen pitäisi olla pallomainen, mutta on munamainen. Alkutilanteen energia ja näin ainemäärä pystytään arvioimaan, mutta maallisesti on täysi arvoitus, mistä se on tullut.

Uskonnollisesti kaikki olemassa oleva on Luojan energiaa ollen Tämän ilmennystä ja läsnäoloa. Tältä näkökulmalta erillisyyks Luojasta on näennäistä eli ihmisen kehokin on Luojan energiaa ja näinkin läsnäoloa. Raamatullisesti Hänessä, Kristuksessa me elämme, olemme ja liikumme sekä näinkin ajatellen erillisyyks Luojasta on mahdotonta. Luojan ja ihmisen erillisyyden harha vielä korostuu Jeesuksen sanoissa, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen on kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa, vaikka ei ole tietoinen tapahtumasta. Jeesuksen kuvaama elämäntapa johtaa jokaisen tietoiseen yksiselitteisiin

Luojakokemukseen, mutta tarvitaan ihmisen oma aktivoituminen.

Joogit näkevät kaiken ykseytenä ja suhtautuvat luontoon ja kaikkeen elämään arvostavasti sekä kunnioittavasti. Henkisissä kirjoissa korostetaan, että auttamalla lähimmäisiä ja luontoa rakastetaan Luojaa. Maallisesti asia on helposti ymmärrettävissä kuvittelemalla olevansa maan hallitsijan puutarhassa.

Raamatullisesti Hänessä, Kristuksessa me elämme, olemme ja liikumme eli uskonnollisesti on yksi olento, jonka ilmennystä kaikki on. Näin erillisyyys on näennäistä ja jokainen on osa Jumalan energiaa, osa Tämän olemusta. Ihmiskuntakin on olennaista nähdä ykseytenä veljinä ja sisarina samassa veneessä eikä materialistisina eläinheimisinä taistelemassa keskenään. Keho on Luojan lahjana ihmiselle ja pahuus löytyy luoduissa pahantahtoisissa ajatuksissa.

Katutaidetta Tukholma. Ihminen on jumalallinen ihme sekä henkisessä että maallisessa mielessä. Elämä on Jumalan lahja ihmiselle. Kirkko korostaa perisyntien saastuttamaa ihmistä, vaikka pitäisi puhua vapaasta tahdosta Jumalan lahjana ihmiselle. Kirkollinen iankaikkinen kadotus liittyy pelkohallintaan. Kreikkalaisessa tekstistä on käännetty sana aionios tarkoittamaan iankaikkista, vaikka se kuvaa rajallista aikaa. Jos kunnioitus ei perustu rakkauteen, niin se perustuu pelkoon.

Vapaaseen tahtoon liittyy, että ihmisen elämä etenee omien ajatuksien johdattama hyvässä ja pahassa. Ihmiselle olisi suuri etu luopua ajopuuajattelusta ja pyrkiä toteuttamaan Jeesuksen kuvaamaa ihmisyyden elämäntapaa.

Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että Sielulla on suuri työ ihmisen ajattelun korjaamisessa. Suomen teosofisen seuran perusta, näkijä Pekka Ervast tuo näkökulman, että valkoiset

ja mustat enkelit ovat Jumalan palvelijoita. Valittaessa mustien enkeleiden palveluksia opitaan oman ankean kokemuksen kautta valitsemaan myöhemmin hyväntahtoisuus.

Luojan rakkaudelliset kasvot ovat lähellä sekä myönteisessä että kielteisessä tapahtumassa. Elämän tarkoitus on johdattaa ihmistä henkisellä tiellä eteenpäin ja tällöin hyvä sekä paha muuttuvat suhteelliseksi. Kielteinen kokemus voi antaa myös mahdollisuuden henkiseen harppaukseen. Jossakin vaiheessa ihminen oivaltaa, että sisäinen Itse on kokijana aina taustalla. Joskus mieli on myllerryksessä, tällöinkin selkeillä symbolisilla unilla viestitetään, missä ihmisyydessä mennään ja mitä pitäisi ottaa huomioon.

Katutaidetta Tukholma. Taiteilija kuvaa, kuinka ihminen on valmis purkamaan pahanoloa kielteisillä reaktiomalleilla. Varsinkin esimiesasemassa pahantahtoisuus voidaan naamioda maallisesti järkevältä vaikuttavaan, kuten korkeaan vaatimustasoon. Tällöin toista voidaan rohkaista sekä katsoa virheitä sormien läpi mutta ärsyttävää henkilöä voidaan kaltoinkohdella ja olla pahantahtoinen pienestäkin virheestä.

Jokainen pitää omia ajatuksiaan oikeina. Toinen ihminen on kuin peili, jonka avulla ihminen voi tulla tietoiseksi mahdollisista heikkouksista ja kyseenalaista reaktiotavoista. Toisessa ihmisessä ärsyttävät usein omat heikkoudet ja virheet. Tässäkin tulee esiin, kuinka tärkeitä on olla läsnä olevana ja tietoisena ajatuksistaan, sanoistaan ja teoistaan. Jokaisen tulisi olla esimerkillinen ja pyrkiä ilmentämään totuudellista, hyvántahtoista, rakentavaa inhimillistä ihmisyyttä.

Puhutaan kirkollisesti "paholaisesta", Rudolf Steiner puhui kynnyksenvartijasta, Doppelgängeristä, Carl G. Jung kirjoitti varjosta. Tämä on Steinerin mukaan ihmisen itsensä ajatuksin ja tuntein luomaa näkymätön astraalimaailman olento. Rudolf Steiner pitää sitä astraalisena tilikirjana, samalla korostaen, että kielteiset ajatukset näkyvät astraalimaailmassa demonisina muotoina. Se voi olla suuri ja pelottava riippuen ihmisen ajattelusta ja toiminnasta. Joskus "paholainen" nähdään tai koetaan sattumalta ja

asiaa pidetään harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Se on ihmisestä erillinen, mutta kuitenkin ihmiseen liittyvä. Tämä on kaiken aikaa muuttuva. Henkisessä kehityksessä se muuttuu hirviöhahmosta enemmän ja enemmän ihmistä muistuttavaksi.

Jung käytti nimitystä varjo, se ilmenee unessa huonosti käyttävänä samana sukupuolena. Oma "pimeys", kielteisyys pitäisi muuttaa hyväntahtoisiksi ja rakentaviksi, kuvaannollisesti miekat auroiksi. Steinerin termi kynnyksenvartija johtuu tämän aiheuttamasta henkisestä esteestä eli ihminen kohtaa jollakin tavalla tekemisensä. Idän uskonnoissa käytetään termiä karma, jonka perimmäinen tarkoitus on ihmisen ymmärryksen lisääminen joskus ankean kokemuksen kautta.

Rakkaus on sydämen aluetta mielen hiljaisuudessa. Rakkautta ei voi kokea, jos ajattelee. Rakkaus on kokemista tapahtuen eri tietoisuustilassa kuin ajattelevinen. Rakkaus on jumalallinen ominaisuus ja sitä ei voi mitata. Rakkautta ei voi pakottaa eikä siihen voi liittää ehtoja eli jumalallisena ominaisuutena siihen liittyy vapaus. Luojakin koetaan

rakkauden ja onnellisuuden värähtelyissä. Kun rakastaa niin rakkauden voi kokea toisesta vastakaikuna eli rakkautta ei voi ottaa. Järkeilyyn ja älyyn ei liity rakkautta, myötätuntoa tai ystävällisyyttä.

Ykseyden kokemuksessa rakastetun kanssa ei ole puhetta. Mieli hiljenee, kun keskittyy vain yhteen tapahtumaan. Rakkauden kokemuksessa ihminen yhtyy rakkauden kohteeseen. Huomaa Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Luoja koetaan rakkauden ja onnellisuuden värähtelyissä. Korkeampi henkinen havainnointikin tapahtuu yhtymällä kohteeseen eli sisältä käsin.

Basam Books on julkaissut v. 2009 kirjan "Mestari Eckhart sielun syvyys". Eckhart selitti Raamattua ja uskontoa taivastietoisuuden näkökulmasta, mm. seuraavasti: "Temppeli jota Jumalan tahto haluaa voimallisesti hallita on ihmisen sielu, jonka hän on luonut omaksi kuvakseen ja kaltaisekseen." Eckhart kiinnitti huomiota, ettei Jumalan ulkopuolella ole mitään ja kaikki luodut ovat Jumalassa. Kun meillä on rauhaisa suhde Jumalaan, niin mikään ei voi meitä häiritä. Tällöin Jumala on kaikki mitä kohtaamme ja näin kaikkia asiat muuttuvat Jumalaksi. Tällöin Jumala on mukana ja vaikuttamassa kaikissa teoissamme. Pitäisi pitää katse yksin Jumalassa ja etsiä vain häntä. Ei saisi takertua mihinkään menetelmään tai tottumukseen, sillä Jumala ei ole missään menetelmässä. Jumala ei ole sitonut ihmisen vapahdusta mihinkään tiettyyn asiaan. Kun ihminen on valmis, niin Jumala ei kiinnitä huomiota siihen, mitä ihminen on aikaisemmin ollut.

Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti kääntämällä mielen huomio sisäänpäin, ei

pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Henkinen kokemus havaitaan henkisenä havaintona eikä aistihavaintona.

Paavali kuvaa kokemustaan Raamatussa: "hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen. Oliko hän silloin ruumiissaan vai poissa en tiedä." Ekstaattisessa hurmoksessa, hengellisessä yhteydessä Kristukseen hän sai "salaista, kätkeytyä viisautta".

Ote mestari Eckhartin saarnasta tuhat vuotta sitten. Kun sielun voimat on täysin vedetty pois kaikista ulkoisista toimistaan ja kuvista silloin Sana tullaan lausumaan. Juuri tästä syystä hän sanoi: 'Hiljaisuudessa minulle lausuttiin salainen sana.' Mitä täydellisemmin kykenet kokoamaan sisään omat voimasi ja unohtamaan omaksumasi asiat ja mielikuvat niistä, ja mitä kauemmaksi pystyt etääntymään olennoista ja niiden mielikuvista sitä lähempänä olet tätä tapahtumaa, ja sitä valmiimpana sen kokemaan.

Edellisessä tulee hyvin esiin, kuinka on keskeistä pyrkiä mielen puhtauteen Jeesuksen viitoittamalla tavalla. Tätä edesauttaa pitämällä Luoja jatkuvasti mielessään, silloin elämän "rikkaruohoilla" ei ole helposti kosketuspintaa. Jokaisen tulisikin pyrkiä mielen puhtauteen välttämällä kielteisyyttä, pahantahtoisia ajatuksia ja takertumista maallisuuteen. Ihanne olisi saada mieli tyyneksi ja rauhalliseksi kuin kirkas sileä vedenpinta. Tätä edesauttaa kiittolisten, hyvän tahtovien ja elämää auttavien ajatusten luominen.

Henkisessä kehitystapahtumassa painopiste siirtyy egosta ja kehosta kohti Luojayhteyttä. Keskeistä on, kuinka korkeampi minä voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa.

Sekä Jeesus että Paavali korostivat elävää, todellista yhteydenpitoa Luojan, Kristuksen kanssa. Jeesus lupasi, että epäselvässä asiassa Luojalta voi kysyä oikeata tietoa ja saa vastauksen, jatkaen "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." Jokaisen pitäisi toimia vain Kristuksen nimissä. Jeesus korosti, että

paha ei tee hyvyyden töitä. Hedelmistä puu tunnetaan. Toisinaan valkoinen enkeli on yhdistetty ruusun tuoksuun. Kaunis sävel ja rakkauden värähtelyt kertovan myös Kristuksen henkimaailman kosketuksesta.

Apostoli Paavali kirjoittaa Gal. 12, ettei hänen evankeliuminsa ole ihmisiltä saatua, eikä sitä ole hänelle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen hänelle ilmoittanut. Juuri tätä Paavali painotti, että ihmisellä on mahdollisuus suoraan kokemukselliseen yhteyteen Kristuksen kanssa. Toisessa kohdassa Paavali korosti, että nämä yhteydet ovat Jumalan tahto, eikä niitä saisi yrittää estää.

Neale Walsch on kanavoinut kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa I" sivulla 68 seuraavan. "Kristuksen suurin opetus ei ollut, että osaksenne tulee iankaikkinen elämä, vaan se, että teillä jo on se. Sama asia, että saisitte tulevaisuudessa kokea veljeyden Jumalassa, vaan että teillä jo on se. Elämä ei voi näyttäytyä kuitenkaan teille missään muussa muodossa kuin siinä jota te siltä odotatte."